

Jeg mener, at hvis vi har mulighed for at intervenere på Skibsværftsforeningens side, så burde vi stadig gøre det. Det er min opfordring til regeringen, som det har været det tidligere.

Så er der landenes overholdelse af reglerne. Her skal der ske en markant styrkelse af kontrollen, og vi skal fortsat have det højt på dagsordenen. Og jeg forstår på den motiverede dagsorden, vi foreslår her, at der er bred enighed om, at det kan inddrages i 1996-diskussionen.

Bødemuligheden skal benyttes, og lande skal kunne sættes i den offentlige gabestok. Det andet er Kommissionens ansvar. Når man har læst revisionsberetninger og set, hvordan Kommissionen selv overholder bestemmelser, så ser man, at det også er vigtigt at sætte fokus på Kommissionen, altså at man får skærpet Kommissionens egen opfyldelse af sine egne forpligtelser. Det var lidt kringlet sagt, men meningen var god nok.

Det vil sige, at her er et område, hvor Europa-Parlamentet efter vor opfattelse godt kan bruges mere aktivt ved hjælp af undersøgelsesudvalg. Målsætningen for os skal være, at Parlamentet bliver udstyret med reelle sanktionsmuligheder, for vi ser rent faktisk, at Kommissionen ikke altid er særlig påpasselig med at sørge for de områder, hvor den selv har ansvaret.

Så kunne man måske sige til hele diskussionen her: Jamen er der ikke en masse muligheder i traktater og regler i dag? Og det er der jo. Det fremgår også af både udenrigsministerens tale og af dagsordenen, der er foreslået, at der er nogle muligheder. Det vil sige for det første, at de skal udnyttes maksimalt og med styrke. Det er selvfølgelig den første del af det. Den anden er, at vi desværre kæmper en kamp med nogle lande og især med nogle store økonomiske interesser, som altså ikke er særlig interesseret i, at man går helt ind til benet i de her sager.

Derfor er jeg tilfreds med, at et stort flertal vedtager en dagsorden, som jeg synes angiver en ganske god linje for den fortsatte danske indsats på det her område.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne takke Det Konservative Folkeparti og Venstre for at have rejst forespørgslen, og også tak til ministeren for den redegørelse, som ministeren kom med her i indledningen af debatten.

Vi må jo sige, at vi har hver især vore politiske udgangspunkter. Vi har vor holdning til,

hvordan Det Europæiske Fællesskab skal udvikle sig, og vi har vore holdninger til f.eks. Maastricht-Traktaten, som vi snart har diskuteret til endeløshed her i Danmark, men det er Fremskridtspartiets opfattelse uanset de forskellige politiske udgangspunkter, vi har, at det er nødvendigt, at de retsregler, som vi vedtager, også overholdes, uanset om vi selv har kæmpet en politisk kamp for dem eller er blevet mødt af et politisk flertal imod vores politiske ønske.

Derfor er det også vores udgangspunkt, at retsreglerne i EU skal fungere optimalt, og specielt når det drejer sig om det indre marked, er der kæmpeproblemer med overholdelsen af de regler, som landene er med til at vedtage. Det er specielt inden for det indre marked, at danske virksomheder møder en masse problemer, og derfor er det specielt også det indre markeds retsakter, der tit fokuseres på af i hvert fald de danske virksomheder, når man diskuterer overholdelsen af EU's retsakter.

Dette emne er jo noget, der optager mange, og det udløser tit krav om, at enten skal Danmark fortsætte med at være duksedreng i EU med overholdelsen af retsreglerne – det skal så samtidig betyde, at de andre lande også overholder deres del af de retsregler, der vedtages, eller også – og det er jo det krav, man møder i stigende omfang – skal Danmark holde op med at være duksedreng og skal begynde ligesom de andre at lave en form for politisk afpresning, når vi mener, at der er behov for det.

Problemet med Italien har allerede været nævnt her fra talerstolen. Vi kunne også nævne Spanien og Portugal, som jo senest har haft problemer med at overholde nogle regler og så har forsøgt en form for politisk afpresning for at få deres vilje igennem.

Vi må i Danmark sige, at vi står ved en milepæl. Enten må vi kræve, at de andre overholder de retsregler, som vi vedtager, eller også må vi i Danmark holde op med hele tiden at være duksedreng. Men når der er så store problemer i EU med at få håndhævet de her regler, kan det jo godt være, at det er, fordi der er nogle i Det Europæiske Fællesskab, som taler for meget om fremtidsvisioner, taler for meget om, hvad EU skal udvikle sig til om føje år, i stedet for at diskutere, hvordan man mere praktisk funderet får det nuværende samarbejde til at fungere bedre.

I udenrigsministerens besvarelse kom udenrigsministeren ind på, hvilke juridiske muligheder der er, hvis Traktaten ikke overholdes. Men ofte er det jo ikke så meget det, om der er nogle